

УТРИННА ПОЩА

Независимъ информационенъ седмичникъ
Излиза всеки понеделникъ
Телефони: 21-21-21-22-22-54

ГЕРМАНСКИТЪ ВОЙСКИ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Въ близки дни се очаквало да започнатъ акцинтъ си на югъ

Голѣмата дипломатическа офанзива къмъ своя край

Германцитѣ и италианцитѣ ще действуватъ едновременно по нѣколко фронта.

Римъ, 23. Въ римскитѣ политически сѣрди не изключватъ възможността въ близки дни германскитѣ войски, които се намиратъ въ България да започнатъ своята акция, понеже тѣхнитѣ чели части сѣ отдала за-ока изходнитѣ си позиции и само очакватъ заповѣдта на тѣхното командване да предприематъ похода си къмъ югъ въ Гърция.

Въ всеки случай тази офанзива, се върза въ римскитѣ политически сѣрди, ще бъде свързана съ офанзивата по другитѣ фронта, която силитѣ отъ осѣта сѣ отдала приготвили.

Очаквали се сегарезултатитѣ отъ голѣмата дипломатическа офанзива, която Германия и Италия сѣ предприели не само въ Балканитѣ, но и въ странитѣ около Сръбзидемно море и Гибралтаръ.

Защо е арестуванъ Стоядиновичъ въ Гърция отъ английската полиция

Стоядиновичъ искалъ да подготви сключването на примирието между Италия и Гърция и присъединяването на Гърция къмъ тристранния пактъ

Ню-Йоркъ, 23. Коментаторътъ на бродкастингъ системъ "въ тази" вчерашното си предаване събщи за арестуването на Стоядиновичъ, който споредъ сведения на "Юнайтед пресъ" заминава за Гърция съ специална мисия, имено, за да подготви почвата въ Атина, за сключването на примирие съ Италия и присъединяването на Гърция къмъ тристранния пактъ.

Стоядиновичъ билъ известенъ съ симпатитѣ си спрямо Германия и ималъ лични добри приятели, които днесъ вълизатъ въ грѣцкия кабинетъ, както и видни политикъ.

Лондонъ, 23. Тази сутринъ радио Лондонъ събщи, че Стоядиновичъ, бившъ югославски министъръ се намира въ ржцетъ на английската полиция въ Гърция.

Узнавало се, че той ималъ специална мисия въ Гърция. Английската полиция сега анкетирала случая, за да разбере какви сѣ намѣренята на Стоядиновичъ.

Какви условия поставя Югославия преди влизането си въ тристранния пактъ

Съв. Русия щѣла да изостави положението си на наблюдател

Югославия иска да ѝ бъде гарантирана свободата и да не демобилизира войскитѣ си

Бѣлградъ, 23. В-къ "Време" съобщава отъ Будапеща, че въ тамошнитѣ кръгове се очаквало влизането на Югославия въ тристранния пактъ въ началото на тази седмица.

"Време" лансира следнитѣ точки за югославо-германското сътрудничество, които сѣ помѣстени съ голѣми букви на уводно мѣсто и въ рамке:

1. Признание равноправията и значението на Югославия.
2. Признание югославската независимост.
3. Югославия за въ бъдеще да запази своята свобода и независимостта си съ събствениитѣ си сили.

Утгарскитѣ политически сѣрди отбелязватъ, че Югославия днесъ е въ центъра на политическитѣ събития. Германско-югославското сътрудничество ще може да осигури мира въ Европа и свещанно на Балканитѣ.

Изтъква се още, че Германия не е вършила нитко надъ югославското правителство, нито надъ югославски народъ.

Бѣлградъ, "Време" съобщава, че споредъ сведения на американскитѣ журналисти, изглежда, че Съв. Русия ще напусне окончателно своето становище на наблюдател.

Както се съобщава отъ "Асо сиешедъ пресъ", въ най-скоро време между Съв. Русия и Турция щѣла да бъде подписана спогодба за ненападение и за взаимна помощ.

Въ Анкара били привършени вече всички работи относно тая спогодба.

ПРИНЦЪ МАЙО
е най-увлѣкителниятъ шпионски романъ, който наскоро ще ви поднесе "ВАРИЕНСКА ПОЩА"

Български производителъ, не оставяйте неза-сьта нито една нива.

Въпрѣки всичко, Югославия ще се присъедини къмъ тристранния пактъ.

Подписването на протокола ще стане въ Виена въ присъствието на Мацуока

МАЦУОКА ПРИЕТЪ ОТЪ МОЛОТОВЪ

Митинги въ Бѣлградъ срещу присъединяването къмъ пакта? Германски войски готови следъ подписването на пакта да минатъ югослав. територия

Ню-Йоркъ, 23. Коментаторътъ на "Колумбия бродкастингъ системъ" съобщава: Положението въ Югославия не е напълно изяснено. Докато правителството вече има ясно очертаван линия на външната политика на Югославия която води къмъ едно пълно сближение съ силитѣ отъ осѣта, общественото мнение е все още разпожжано и неединодушно по тая ориентировка.

Правителството е предприело редица мѣрки, за да подготви югославския народъ въ полза на присъединяването на Югославия къмъ тристранния пактъ.

Споредъ сведения отъ частенъ източникъ, въ странитѣ, заобикалящи Югославия и влизаше въ тристранния пактъ, както и на германски войски, били изготвени планове за евентуалното имъ преминаване въ Югославия, което, предполагатъ се, ще стане веднага съ подписването на тристранния пактъ.

Японскитѣ м-ръ на външнитѣ работи г. Мацуока днесъ пристигна въ Москва и води разговоръ съ комисаря на външнитѣ работи г. Молотовъ. Утре вечеръ той заминава за Берлинъ. Вероятно на следнитѣ дѣнь ще бъде подписанъ отъ югославскитѣ държавници въ Виена протоколъ за присъединяването на Югославия къмъ тристранния пактъ.

Споредъ други сведения, много органи-

АКО ЮГОСЛАВИЯ НЕ СЕ ПРИСЪЕДИНЯЛА

къмъ пакта имало опасностъ да бъде окупирана отъ германски войски. Кои сѣ новитѣ югославски министри. Югославия иска да запази независимостта си

Ню-Йоркъ, 23. "Колумбия бродкастингъ системъ" въ снощната си последна емисия предеде, че днесъ въ Бѣлградъ се състоялъ новъ министерски съветъ подъ председателството на регента князь Павелъ.

Въ това заседание отново било разисквано относно присъединяването на Югославия къмъ тристранния пактъ.

Въ югославската столица се страхували твърде много, че ако Югославия не се съгласи да се присъедини къмъ пакта или неприеме условията на Германия, имало опасностъ, германскитѣ войски да нахлуятъ въ нейна територия.

Полуофициозниятъ в. "Време" днесъ пише, че единкиятъ пактъ на Югославия е да сътрудничи за установяване на позия редъ въ Европа, като същевременно запази своята независимостъ и правото да се оторбява съ собствени сили.

Бѣлградъ, 23. (ГТА). Регентътъ князь Павелъ тази сутринъ въ 11 часа прие министъръ - председателя Цвѣтковичъ, който му докладва преговоритѣ, които е водилъ презъ последнитѣ дни съ разнитѣ политикъ и предложилъ кандидатитѣ за замѣстването на тримата министри, които сѣ бѣха подали оставкитѣ.

ПОСЛЕДЕНЪ ЧАСЪ

300-ХИЛЯДНА БРИТАНСКА АРМИЯ

Била стоварена въ Пирея и Солунъ

Ню-Йоркъ, 23. На "Колумбия бродкастингъ системъ" съобщаватъ отъ Бѣлградъ, че споредъ получени сведения отъ Атина на грѣцка територия, главно въ Пирея и Солунъ, била стоварена една 300-хилядна британска армия. Британски механизирани части била вече събрѣдоточени по долината на Вардаръ.

†

Елисавета П. Кирчева, Амалия П. Кирчева, Венедиктъ П. Кирчевъ, Кирилъ П. Кирчевъ, Елка В. Кирчева и Роксена В. Кирчева съобщаватъ съ дълбока скръбъ за смъртта на

ПЕТКО КИРЧЕВЪ

на 74 години

който почина на 23 мартъ т. г. въ 2 ч. следъ обѣдъ следъ дълго боледуване.

Опѣлото ще се извърши въ катедралната църква Успение Пресветая Богородици въ понеделникъ, 3 ч. сл. обѣдъ.

Тѣлнитѣ останки ще се вдигнатъ отъ дома му ул. "Мусалла" 9.

Богъ да го прости.
Варна, 23 мартъ 1941 год.

Отъ опечаленитѣ

†

Членовегъ на Управителния съветъ на А. Д-во "Вулканъ" — Варна съобщаватъ, че председателя имъ

Петко Кирчевъ

почина вчера на 14 часа.

Скърбимъ за голѣмата загуба.

Опѣлото ще се извърши днесъ 24 т. м. 15 часа въ църквата Успение Пр. Богородици.

Варна, 23. III. 1941 год.

ХАНСЪ МОЗЕРЪ въ никакъвъ случай не може да бъде бащата! Въпрѣки всички улики за прекалено закѣснѣло бащинство, стариятъ домо-тривител на лордъ Кичеръ не може да бъде създател на очарователното бче, което отведнажъ се явява въ стеринния замъкъ. Тогава кой е бащата?

КОЙ Е БАЩАТА

(Anton Der Letzte)

е най-духовитата европейска комедия, въ която Хансъ Мозеръ е надминалъ всички свѣтовни комеди, дори и себе си!

Участуватъ още: Шарлота Андресъ и Адалбертъ фонъ Шлетовъ

Отъ днесъ 24 т. м. премиера на най-веселата комедия за тази година пакъ въ

КИНО РАНКОВЪ

КИНО РОЯЛЪ

отъ днесъ 24 того

Шедьовърна монументална премиера!

„БЛУДНИ МЛАДИНИ“

филмъ, който надмина всички успѣхи и се игра 7 седмици съ колосаленъ успѣхъ въ най-голѣмиятъ театъръ въ София!

Бурна драматическа поема по новата крупна творба

„ЖАНА ДОРЕ“ ОТЪ ТРИСТАНЪ БЕРНАРДЪ

Знаменити филмови звезди! Модерна постановка!
Насладителна музика!

Ежедн. 4 ч. и 9 ч. Праздн. 3, 5 и 9 часа. Тел. 25-04
Касета раб. 3—5:30 ч. и отъ 7:30, праздн. отъ 2 ч.

ДРЪЗКО БЪГСТВО НА ПЛЕНЕНИЯ ГЕРМ. ЛЕТЕЦЪ ПОРУЧИКЪ ФОНЪ ВЕРА

Скоки през прозореца на влака. Осждонъ за кражба на лодка, награденъ съ рицарския кръстъ за храбростъ

Следъ като поручикъ фонъ Вера бѣше прострелялъ 8 английски самолета и ги запратилъ въ морските дълбини, сжашата участъ постигна и неговата стоманена птица при едно въздушно нападение надъ Англия. Единъ английскитъ летицъ го познаваха добре, защото той имаше навика да носи надъ униформата си една ярко червена блуза. Разбира се, той не я носѣше, за да могатъ да го виджатъ англичанитъ отдалечъ, а за да улесни търсенето, въ случай, че нѣкога падне въ морето.

Когато го отвеждаха въ пленъ, той вече обмисляше, какъ би могълъ избѣга. Той реши да използва всѣка възможностъ, която му се представяше. Първитъ му два опита обаче, излязоха несполучливи. Въ моментъ, когато си „заемаше“ самолетъ отъ прищипаното Крейдънъ при Лондонъ, за да отлети, той бѣше оловенъ и изпратенъ въ Шотландия. Тукъ той поднови опита си, избѣга и успѣ да достигне до работническото. Открихъ, когато плуваше къмъ единъ параходъ и пакъ го затвориха. Постепенно този неспокоенъ поручикъ започна да влияе зле върху нервитъ на англичанитъ и тѣ решиха да му потърсятъ нѣкое по-сигурно мѣсто. Избраха Канада, като мислѣха, че отъ тамъ мѣжко ще може да избѣга. Но фонъ Вера не бѣше на сжшо-то мнение.

Когато германскитъ пленници пристигнаха въ Канада, качиха ги подъ най-строга охрана въ единъ влакъ, който пътуваше къмъ изтокъ. Сега настъпи за поручикъ Вера тѣй жадно очакваниятъ мигъ. При единъ стрѣменъ завой влакътъ намедли хода си. Поручикъ се хвърли къмъ прозореца и скоки презъ него. Преди пазачитъ му да разбератъ, какво става и да дадатъ сигналъ за тревога, той излезна да горитъ, които се разстилаха покрай желѣзопътната линия. Поручикъ, че знаеше, кжде се намира, но знаеше, че трѣба да върви все на

югъ, за да стигне Кинадската граница.

Той използваше обикновената американска метода на пътуване: спираще автомобилитъ, които срѣщаше по пътя си и го помолваше да го отвеждатъ до нѣкжде съ себе си. Фонъ Вера сорѣше много добре френски и се представаше спокойно ту за френски, ту за холандски офицеръ. Така следъ нѣколко дни той стигна до рѣка Св. Лоренцъ; за тази широка рѣка той знаеше, че тя образува границата между Канада и Съед. Щати.

Той знаеше, че ако премине рѣката ще бжде спасенъ. Вървейки по течението ѝ, той намѣри една тежка лодка и въпрѣки, че нѣмаше весла той се качи въ нея и следъ голѣми и тежки усилия, успѣ да стигне на отсрѣщния брѣгъ. Тамъ обаче не го чакаше веднага свобода. Арестуваха го, защото нѣмаше лична карта и бѣше влѣзълъ безъ „позволение“ въ страната.

Американскитъ сждилица го подведоха подъ отговорностъ за „открадане“ на една канадска лодка. На германския генераленъ консулъ се отдаде, обаче, да спаси сяса сънародникъ отъ всички преследвания и отъ затворъ. Появата на смѣлия летецъ въ Америка предизвика голѣмъ шумъ въ американската преса, която изнася все нови и нови хвалебствия за храбростта, съобразителността и геройството му. Но по-добра награда отъ тѣзи химни представлява за младия герой рицарския кръстъ за храбростъ, съ който неговия Фюреръ и върховенъ главнокомандующъ е благоволилъ да го награди.

Ограничения въ гостилницитъ въ Унгария

Будапеща, 22. Съ една наредба излязла въ вторникъ се налагаатъ още по-големи ограничения за гостилницитъ въ Унгария. За въ бждеще гостилницитъ ще могатъ да готвятъ само: два вида супи, два вида риби, два вида готвено съ месо, два вида зарзаватъ — прѣсена или сушенъ, два вида десертъ и пр. Дождватъ на хлѣбъ не може да надвишава 60 грама. Отъ рибитъ само еднага може да бжде направена съ месо. (СЕП)

Българска народна вечеръ въ Виена

Виена, 23. На 25 мартъ — вторникъ ще се състои въ Виена българска народна вечеръ, уредена отъ организацията „Сила чрезъ радостъ“ съ съдействието на българския генераленъ консулъ и германско-българското дружество въ Виена.

Ще бждатъ представени филми, пѣсни, танци, народни пѣсни, национални танци и сжзка за България. Ще взематъ участие Ми-Ми Василева, отъ народната опера въ София, една българска студентка, танцова група, корпорацията на Българското студентско дружество въ Виена „Отецъ Пайсий“ и др.

Износътъ на румжнски марки отъ Румжния

Букурещъ, 23. Главната дирекция на пощитъ въ Румжния съобщава на публиката, че износътъ на румжнски или чуждестранни пщески марки, поединично, или въ албумъ ще може да става въ бждеще само съ разрешение на Румжнската Народна банка. (СЕП)

Нова желѣзопътна линия Будапеща — Розенбергъ — Краковъ

Братислава, 22. Отъ компетентно мѣсто се узнае, че прѣдстои строежъ на една нова желѣзопътна линия отъ Будапеща за Краковъ. Презъ Словакия линията ще минава презъ Нойзолъ и Розенбергъ. Тази линия ще бжде главната желѣзопътна връзка между Балканитъ и главното губернаторство Полша-(СЕП)

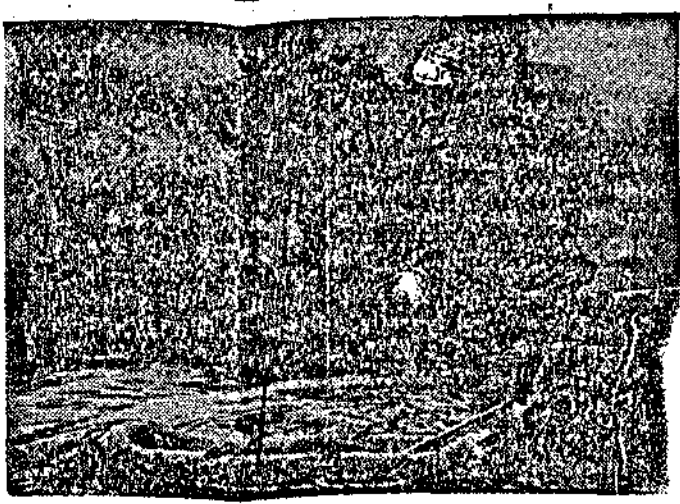
Голѣмъ напредъкъ на съветската захарна индустрия

Хелзинки, 23. Съветската захарна индустрия презъ време на кампанията 1940-41 година за преработване на захарното цѣвкло е преработила общо 16 милиона тона цѣвкло и до 1 мартъ 1941 година въ произведла 2.1-милиона захаръ или 0,4 милиона тона повече отъ презъ 1939-40 година. (СЕП)

Радио Варна пonedѣлн, 24 мартъ

СУТРИНЪ: 7 часа София: Утриненъ концертъ. 8:30 Край. ОБЕДЪ: 12 часа Варна: Фантазия и полтурки. 12:30 Сжзана. 12:40 Забавна музика. 12:55 Съобщения. Борси. 13 Полки и мазурки. 13:15 София: Точно време, коментаръ, новини, съобщения. 13:35 Популярненъ концертъ. 13:50 Забавна и танци, музика. 14:30 Край. ВЕЧЕРЪ: 18:30 часа София: Забавна и танцова музика. 19 Варна: Народни пѣсни, нап. Ангелина Бермова съ „принорската“ тройка. 19:45 София: Хуморъ отъ Ас. Камбуровъ. 20 Забавенъ концертъ на салонния оркестръ подъ ръководството на Василъ Стефановъ. 20:30 Точно време, историч. нареденъ прегледъ на сжбитията 21 Синфониченъ концертъ. 22:25 Забавна музика. 22:45 Новини. 22:55 Репортажъ и съобщения на италиански езикъ. 23 Танцова музика. 23:30 Край.

Печатница „Варнен. Поща“



Германски войски съ специални гумени салове преминаватъ една рѣка

Бързоплувни лодки нападатъ

Презъ минното поле. Потопени два разрушителъ, единъ танкъ и единъ товар. корабъ

Участникътъ въ едно морско нападение съ бързоплувни лодки, Паулъ Райманъ, предава по следния начинъ впечатлениата си:

— Преръзналъ, мокъръ до кости, но изпълненъ съ буйна гордостъ, азъ се връщамъ, следъ като взехъ живо участие въ блестящата победа на една бързоплувна флотилия.

И отново преживявамъ възбуждението и опасността на пътуването, всрѣдъ минното поле съ бодливитъ кълба, които ни предвещаватъ смъртъ, докато най-сетне прозвуча спасителния викъ: „Минемъ миннитъ прегрѣди“ Продължихме бавно прѣдпазливо. Лодката, която плува настрани отъ насъ, съобщава „Разрушителъ“ Ние не бързаме, колкото и да горимъ отъ желание да се срещнемъ съ неприятеля, защото първата повила на моряка е: „Бдителностъ“.

Свѣтитъ се придвижватъ напредъ Една нова се изрѣзва предъ насъ. Не две сж четирини... осемъ

Цѣя конвой се движи

охранаванъ отъ разрушителни лодки заематъ позиция. Вниманието ни привлича дългата сѣнка на единъ танкеръ. Това сж жана пѣлка. Отъ далечната пѣлка идва заповѣдъ: „Следъ минута стрѣламе!“ Танкерътъ е по-благоприятно разположенъ за нападение предъ друга лодка. Ние си избираме единъ разрушителъ. „Торпилитъ готови“. После спокойно и твърдо „Бий“.

Азъ виждамъ само една права бѣла пѣлка по посока на разрушителъ. Извелъ нежъ ликуващъ викъ. Елинтъ тѣсенъ отвесенъ стѣлбъ отъ димъ, допалавъ отъ развалини и следъ нѣ-

Намаление на цѣната на типовия хлѣбъ въ Турция

Цариградъ, 23. Новиятъ типовой хлѣбъ въ Турция не получи цената, която бѣ оповестена прѣди възведенето му. Единъ килограмъ струва 13 гроша, докато обикновениятъ хлѣбъ по-рано струваше 135 гроша. Отъ понедѣлникъ насамъ цената на типовия хлѣбъ бѣ намалена на 125 гроша за килограмъ. (СЕП)

Наистина ли охолството и бездѣлието подтикватъ красивитъ жени къмъ опасния животъ, изпълненъ съ авантюри и приключения, които имъ създаватъ възложенитъ тайни мисли? Едно младо, красиво и извънредно интелигентно момиче отъ най-добро общество е замѣсено въ една афера за шпионажъ. Ще намѣрите описания на приключенията ѝ въ новия ни романъ

ПРИНЦЪ МАЙО

ЕДНА ИНТЕРЕСНА КОЛОНИАЛНА ИЗЛОЖБА въ Хамбургъ

Хамбургъ, 22. (Специална кореспонденция). Въ помѣщеннето на държавната библиотека и въ присъствението на много официални лица завчера бѣ откритъ единъ тържественъ начинъ новата германска колониална изложба въ гр. Хамбургъ. Когато човѣкъ обходи просторнитъ зали и разгледа изложенитъ въ тѣхъ многобройни предмети, писма и документи, които свидетелствуватъ за колосалната културно-просвѣтна и стопанска дейностъ на германския народъ въ задморските страни, инстинктивно си поставя въпросъ: защо бѣха наистина отети колониитъ на Германия и не бѣ ли тази постъпка на победителитъ отъ съзвоната война едно истинско престъпление?

Когато посетителъ надникне въ тази изложба, за него веднага става ясно, че отнемането на германскитъ колонии се е дължало изключително на завистъ и омраза отъ страна на Англия

Английски помощвания чрезъ арабски водачи

Съ дива бързина плуваме презъ осветленото пространство. Шумътъ на моторитъ е тѣй силенъ, че вече не чуваме стрѣлата. Но ние виждаме сѣтли кълба до пропичаватъ покрай насъ и знаемъ, че ни обстрелватъ отъ различни страни. Искатъ да ни обжржатъ машинитъ ни сж напрегнати до крайностъ. Капелги ли се намиряме въ ада. Разбира се, не забравяме да се обвивемъ въ мжла. Въртѣтъ ека наша страна. Сигурно английскитъ сж побѣднали, защото се одързостихме да ги нападнемъ три пѣти.



Емиръ Абдулахъ

регентъ на Трансжордания, е поставенъ повностоимъ на политическата сцена, поради комбинациитъ около Сирия, въ връзка съ евентуалнитъ териториални разпредѣления отъ войната. Въ френскитъ крагъве се смѣта, че английскитъ ще използватъ емира за тѣхната политика въ северна Арабия, като го провъзгласятъ и за регентъ на Сирия.

Търся момче за продавачъ въ колониаленъ магазинъ 15-16 год. съ III кл. образование. Постъпване веднага. Споставка ул. Св. Лавренти 28. 2-3 3459

сж дѣсната си рѣка обвивашата на Ай-Ланъ, която трѣпеливо и мълчаливо чакаше съ наведени очи.

— Свѣрши се вече! свѣрши се! — извика тѣя вероломно, като заговори на английски. — О, Ай Ланъ, сигурна съмъ, че имате нѣкоя тайна да казвате на Акира санъ.

Тя натрѣти малкото му име. . . Следъ това стана и излѣзе въ коридора, като любопитно зпочна да наднича изъ купетата.

Мже би Ай Ланъ имоше да казва нѣкъва тайна на Акира. Но това бѣше тайна, която не тѣй лесно се казва. Защото елка цѣла минута чакаше Акира, докато Ай Ланъ да заговори, но тя продължаваше да мълчи.

Той я гледаше. Тя гледаше къмъ земята. И миглитъ ѝ стояха неподвижни.

Най после Акира заговори: — Госпожо, — каза той, — никога нѣма да забравя!

— И диктаторътъ никога нѣма да забрави, — отговори тогава тѣя. — Той ме задължи да ви го кажа. И

ЕДИНАДЕСЕТНА ЧАСЪ

романъ отъ КЛОДЪ ФАРЕРЪ (74)

могли да ви оставятъ да си заминете, безъ да ви кажатъ събогъмъ?

— Сега влакътъ бавно минаваше край високата китайска стена. Силно изненаданъ, Нагаока те поблони твърде ниско, после показа съ ржка, че влака бѣше вече трѣгналъ.

— На се безпокойте! — отсече бързо г-жа Дария Сергеева, — китайскитъ влакове не сж много бързи. Първата станция се намира на десетина мили отъ тукъ! Ние ще ви изпрѣтимъ до тамъ и азъ поръчехъ на колата ми да ни чака. Щѣ направимъ една чудесна разходка! . . . Имате на разположение цѣлъ половинъ часъ, за да си побърбите тримката. Така трѣба да бжде, защото нашата малка Ай-Ланъ е чого сантиментална и стѣснителна, и вече не е обикнено мѣто

приятелъ! Но вашето бързо заминване я до толкова смути, че не може да намѣри думи да ви го каже. . . А, нали виждате, азъ всичко умѣя да нареждамъ. . . Обаче, ние най напредъ ще поговоримъ двамата съ васъ, безъ да се занимаваме съ нея, и до тогава, тя ще бжде вече по-спокойна. О, мисечъ бързо г-жа Дария Сергеева, азъ винаги удържамъ думата си.

И Дария Николаевна, отпусната ржката на прекрасната китайка, за да се обърне къмъ японска, който продължаваше да мълчи. Тя говорѣше на английски, както и първия пѣти. Но веднага заговори на чисто японски езикъ, съ най добрия акцентъ отъ Кансай.

Втората Сунъ-чо-Вай не знаеше японски, което бѣше изчестно на рускината.

— Нагаока санъ, — каза

тя весело и мило, щастлива съмъ, както нея, че мога да ви поздравя! Бждете сигуренъ, че не ви казвамъ събогъмъ, но довиждате!

— Не, госпожо, — отвърна Нагаока, — сжщо усмихнато, както го изискаше учтивостта. Трѣба да ми кажете събогъмъ! Зъщото никоега вече не ще имамъ честта да ви поднеса почитанията си.

Тя мило разчлети главата си:

— О, ще видите, че грѣдите, и че азъ съмъ правелъ! Зная много добре за какво мислите. Азъ съмъ малко гадателка! . . . Ще видите, ще видите!

— Въ всѣки случай, благодарете да приемете моитъ благодарности! — каза Нагаока. — Много ви обезпокоихъ и то на нѣколко пѣти. Но благодарността ми ще бжде вѣчна!

— Азъ разчитамъ на нея, — прошепна Дария Николаевна сериозно. — При случай, ще ви напомнимъ тѣзи думи . . . При вса това не се страхувайте отъ нищо:

одобрявамъ вашата върностъ, както и вашата честностъ. И двѣтъ винаги ще ни бждатъ святи.

Тя го изгледа внимателно. И като че ли изведнажъ нейнитъ опалови очи бѣха потъмняли.

— Нагаока санъ, — продължи тя, — ние имаме много малко време. Искамъ да ви говоря съ открито сърцѣце. Позволете ми да оставя мѣ настрана учтивостта. Запомнете само, че азъ нѣма да ви задамъ нито единъ въпросъ, нито пакъ да искамъ нѣщо отъ васъ. Вие можете само да ме слушате. Неразумно би било да се раздѣлимъ безъ да сме си раздѣлили извесни нѣща, достойни за насъ. Азъ зная Нагаока санъ, защото дойдохте въ Пекингъ, какъ и азъ, че не можахте да уцѣлите. Азъ бѣхъ вече тамъ, получихъ заповѣдитъ, както и вие вашитъ. Вие се подчинявахте, както и азъ се подчинявахъ. А сега нѣма да изиграве, и нѣма да има реваншъ. Китайскитъ дик-

(Следва)

ГОСТЪТЪ НА ДЪДО МАТЕЙКО

Дядо Матейко и баба Неда от дълги години живяха в една сплупена край шосето кичурка. Цялото лято дядо Матейко ходи из близката гора и пасе единствената си кравица. Събира дръвца и ги продава през студеният зимни дни в близкия градче. Баба Неда, пак, шета из кичи, карпи кълчищенитъ гаци на дъда Матейко и дои кравицата, която имъ дава пръсно и вкусно млякце.

Тези стари прекоряват последнитъ дни на своя земна жийотъ.

Единъ денъ дядо Матейко се връщаше отъ къра, подкарвайки слобата си кравица. Той бавно крачеше след нея и тънаникаше старе, ленива пѣсенъ.

Щомъ стигна до чешмицката, кмдето всѣка вечеръ поеше кравицата, дядо Матейко изведнажъ млъкна. Услуха се. Чуваше се слабо, непрекъснато бучение. Той шибна кравицката и неспокойно забърза следъ нея. Едва стигна на хълма, който се намираще надъ кичшата му, ахва отъ оудване. По цялото протежение на шосето бавно се движеше черна колона отъ голѣми камини. Край тяхъ префучаваха мотоциклети, които тусе връщаша назадъ, ту се губаха къмъ града. Съ разтупишомъ сърдце, почти бжжикомъ дядо Матейко забърза къмъ дома. Горѣше отъ нетърпение да узнае покскоро, какви сж тия камини.

Стигна. Загри кравицата въ обора и излѣзе на шосето. Гледа каминитъ замикнали и само единъ мотоциклетъ предъ вратата на кичшката. Върна се погледна мотора отъ вси страни и влѣзе въ кичи. Баба Неда бжше клекнала надъ мошавитъ и месѣше малки питки. Сети се дядо Матейко — гостъ. Озърна се. Край огнището бжше седналъ единъ едъръ, младъ войникъ и пушеше голѣмата си дуля. Гледа го дядо Матейко, не прилича на нашо войско. Нашитъ испечени, кокичета, груби, в тоя бѣл, червѣтъ, нѣжнѣтъ като дете, като че ли не е билъ на полска работа. Той се въръ въ лицето на войника и веднажъ като млъкна мише презъ ума му — синьокъ, русъ — кой може да

бжде освенъ — Дойчо. Той бжше чель изъ вестницитъ, които сегисъ тогисъ купуваше отъ града, че въ България ше идватъ германски войници и това му помогна да познае госта си.

— Здравей, мойнъ кама-рады! — извика дядо Матейко, сияющъ отъ радостъ, че е позналъ госта си и гордъ отъ неговото посещение въ неговата кичшката.

Германскитъ в о й н и хъ стана, извади лулата отъ уста си и поздравя по войнички.

Баба Неда бжше оставила ношвитъ и гледаше трогателната среща между двамата стари бойни другари.

Дядо Матейко дълго опитва богушитъ, шапката, дрехитъ на германския войникъ и следъ като стихна първото му възхиение, седна на миндера.

Настъпи млчание. Сякашъ баща и майка, невидѣли дълги години сродни, го виждатъ ненадежъ бо и възхиението не имъ позволява да говорятъ. Тъ обаче, говорѣха. Всѣки би прочелъ въ очитъ имъ негована радостъ, братска оичице и възторгъ.

— Много се зрѣдавахъ, баби като те видѣхъ, — първа наруши млчанието баба Неда — та за туй те поканихъ тази вечеръ. Ща примазавате съ дядо Матейко, зѣвъ отъ гдавна не сте се видѣли. — Ахъ, щѣхъ да забравя. Ами какъ сж вашитъ? Добре ли сж? Хаберъ, хаберъ не ни ли пратиха? Трѣбва да сж ли изпратили, ама нали немощешъ да ни разправяшъ? Ехъ, и баща ти бжше такъвъ. Той не ти ли е разправялъ за насъ? Разправялъ ти е, ама малкъ си билъ, та сега си забравилъ. Чакай да си спомня отъ кое село бжте. Огъ Му... Му... Мунхенъ, е?

Пустата баба Неда бжше взела германския войникъ за синъ на нѣкой германецъ, бай Матейковъ приятель отъ голѣмата война, защото и той билъ русъ и къосе като него.

Германецътъ разбра спелната дума на баба Неда и каза:

— Я, Мюнхенъ!

Ехъ, Дойчо, — подзе дядо Матейко, — помяга азъ баща ти. Като лѣозе заед-

но се бихме съ английцитъ, рамо до рамо. Много врагове изстрѣлахме, ала много бѣха кучетата му съ кучета. Мжжича, мжжича ни само душилитъ ни не зѣла, ама на... сега ние тѣхнитъ ше извадимъ.

Ще видятъ тѣ съ Ганю и Дойчо ли иматъ работа или съ жени. Ща ги смажнимъ! Тогавъ ше се разширимъ — ехъ, дали ше доживѣемъ тоя денъ — да отида къмъ Вардара, къмъ Бѣло море? Германскитъ войникъ, като че ли разбираше и отъ време на време поате, ша ту „а“, ту „аволь“, искайки съ това да потвърди, че е съгласенъ съ казаното отъ дядо Матейко.

— Тѣй, тѣй, синко, да кажете на вашия царъ, че си искаме земитъ!... се обажда отъ време на време баба Неда.

Дълго разправяха двамата старци и изказаха на германския войникъ своитъ болки, радости и надежди. Навитъ стана тъмно. Месецитъ наднигна презъ малкото прозорче на дядо Матейковата кича. Неговитъ бледи лъчи негнаниха на унесенитъ въ разказа си старци, че германския войникъ трѣбва да почине, за да може съ прѣсни сили да се бори презъ утрешния денъ съ ония, които разжсакъ тѣлото на Матейковата татковина и братския пооржжие германски народъ.

Василь Касабовъ,
у-къ Варн. търг. у-ще VI к.л.



Новата германска двойка на нѣнки е Герда Страухъ и Гюнтеръ Нонъ, на която се възлага голѣми надежди. Една весела снимка при упражнението на майсторитъ на леда. Гюнтеръ Рокъ носи на ржце партньорката си.

БИТОВА ВЕЧЕРЬ ВЪ ЧЕСТЬ НА ГЕРМАНСКИТЪ ВОЙСКИ

Въ сжбота вечеръ при неогикновенна задущезаностъ въ честь на пребиваващитъ въ града ни германски войници бж изнесена голѣма битова вечеръ въ салонитъ на военния клубъ. Присъжествуваха по-голѣма частъ отъ германскитъ офицери, германската колония и много официални лица въ града ни. Откриването на битовата вечеръ започна съ извънриването отъ флотската музика на националнитъ химни на Германия и България, които бжха изслушани на крака.

Млади девойки въ национални носии изпълниха редица битови сцени особено една седѣнка, която направи отлично впечатление на гоститъ германци. Госпожица Ковачева аккомпанирана отъ хоръ отъ млади девойки изпълни нѣколко народни пѣсни, които предизвикаха живъ възторгъ. Сърдечнитъ и приятелски отношения между двата братски народа бжха още веднажъ демонстрирани, особено когато германски офицери се хващаха съ красивитъ българки облечени въ национални носии, да играватъ кръшния хора и весели ржченици.

Общограндския комитетъ, който има тази така хубава инициатива да направи по-весело и по-забавно пребиваването на германцитъ въ Варна изнесе тази вечеръ съ голѣмъ похвалъ и укѣние, които предизвикаха възхиение у гоститъ и похвала отъ страна на гражданството. Рано до зори продължи това спорно тържество, което дълбоко затрогна всички присъжествуващи.

Здр. П.

Панихида на тракийци

По случаю годишнината отъ Одринската влопелъ аедръ бж отслужена панихида въ катедралната църква отъ страна на Тракийската организация. Присъжествуваха: пом. кмета г. Миневъ, представителъ на полиц. комедантъ, г. г. генералитъ о. з. Габарева и Кечевъ, представители на родолюбивитъ организации, тракийската емиграция и многобройни граждани.

Следъ панихидата, тракийци се отправиха за Тракийския домъ, кмдето председателътъ на д-во „Тракия“ г. Василь Дригулевъ произнесе прочуствена речъ-

ПТИЦЕВЪДНА КОЛОНА

Птицевъдство за яйца и месо

Огъ стопанска страна на твърде изностно е, кокошкултати, не само на месо, но и на носливостта, обаче получаватъ израждане и губятъ чистокръвния си произходъ. Въ стопанства, които ше се отдадатъ да отглеждатъ раси за месо, ше трѣбва добре да запомнятъ, ижде е изкуството да се пелечели пари. Въ отглеждане и охраняване на млади ярки отъ полутежки и тежки произходъ, които въ първитъ месеци на растежа си хвърлятъ на тегло, кости и месо, когато много малко консумиратъ.

Една 5—6 месечна ярка отъ казанитъ раси стига на тегло отъ пол. до 2 и пол. кгр. Ако сжщата живѣе на свобода и си намира положавна отъ храната невѣтъ — на стопанина ше струва отъ 10 до 12 лв., а ше е продале 35 до 50 лв. Сжщо за угодяване се ценятъ следъ яркитъ скопенитъ пѣгли. Лекитъ раси не сж за препочитване да се скопяватъ, защото не могатъ да даватъ добри резултати, тѣй като тѣ не сж се подаватъ на угодяване.

Кооперация „Птица“, която има за районъ цяла Шуменска област, дава чавъ сички нуждащи уплжавания и съвети по целъвството, напълно платно. Текнив за провинцията пощенски карти за отговоръ, като въпроситъ се поставятъ конкретно.

Димитър Христова
птицевѣдецъ

ХРОНИКА

Дежурни втени димидоровъ, С. Менхемърия
Новкиришки, Кр. жийотъ.

Съобщава щитъ, които сж записани. Постъртния фондъ пръ Б. Р. Съюзъ, че внескъ къмъ фонда за 1941 година е 28 лева и че разпискута за инкасое се намиратъ въ канцеларията на Синдиката. Нека всѣки работникъ побърза да се издължи съ внескъта си отъ 28 лева. 2-3

Варненскитъ народенъ театръ представя дторикитъ 25 т. м. премиера духовитата военна комедия „Тиловъ герой“ участвува Петко Атанасовъ, В. Пуховске, Хр. Диневъ, В. Карламова, Г. Коларовъ, Р. Редель, Ж. Манджикевъ, Т. Велковъ, В. Филова и др. Режисоръ Н. Фоль. Билети при касата. Тел. № 28-44

Кино Роялъ: Шедлов. монумент. премиера „Блузови младини“ игравъ съ колосаленъ успѣхъ 7 седмици въ най-голѣмъ театръ въ София.

Сдруженнето на многодетнитъ семейства съобщава, че канцеларията се помѣщава въ ул. Драгоманъ срещу градинката, кмдето записването на новии членове продължава и старитъ на проверка.

Варненско градско общинско управление (отдѣление сждебно)

ВАРНЕНСКИ НАРОДЕНЪ ТЕАТЪРЪ
Вторникъ 25 т. н — ПРЕМИЕРА
ТИЛОВЪ ГЕРОЙ
комедия въ 3 действия Л. Доале
Въ главната ролъ Петко Атанасовъ — Режисоръ Николай Фоль

108 Библиотекъ „Варненска поща“

безъ да сме разбрали нѣщо отъ живота... Правитъ много движения, непрездно се суетитъ и всичко това вземаме за истински жийотъ!... Отдаваме голѣмо значение на личноститъ, които въ сжщностъ не заслужаватъ дори внимание. Мислимъ, че се забавляваме, когато въ сжщностъ снукама ни души. Пилѣемъ живота си, а си въобразяваме, че го използваме добре. И случавъ се, че нѣкой хора стигатъ до края на живота си безъ да сж подозирали нито за моментъ, че този жийотъ е билъ цѣло скривенище, което не сж съумѣли да използуютъ!

Мария де Мерсеретъ слушаше съ голѣмъ интересъ Поль де Вернетъ.

Но къмъ този интересъ се прибавяше и едно силно недовѣрие. Говорейки така, приятелътъ на Робертъ преследваше нѣкаква целъ. Каква?...

— За щастие, — продължи той, — има други които въ своята лудостъ...

Той се спря и се усмихна...

— ... защото, сами ще признаете, че могатъ да се смѣтатъ за луди тѣзи, които не могатъ да разбератъ живота или по-право зле го разбиратъ... Има други, които изведнажъ почувствуватъ нѣкакво просветление и очитъ имъ се отварятъ и ней- после виждатъ кой е пътя, който може да ги изведе къмъ щастиего... Понѣкога се случва нѣкакво нещастие, нѣкаква загуба, изчезването на едно любимо сжщество... Това е страшенъ ударъ... А понѣкога... появава се едно прелестно видение... едно младо момиче се явява...

Поль бжше произнесълъ последнитъ думи съ треперящъ гласъ, като продължаваше да гледа Мария.

Тази последната се изчерви и обърна главата си.

— ... Нейното очарование — продължи той — е, че нищо не прави за да го предизвика... Нейната скромностъ, млчливостъ още повече ни кара да я обичаема... Живѣемъ край нея безъ да

105 Лѣтенъ сънъ

бжше приятелката ѝ, и какъ винаги нейнитъ предположения сж излизали вѣрни. Освѣтъ това тя имаше по-голѣма опитностъ въ живота. Тя бжше сигурна, че при нея ше намѣри свѣтлината, отъ която имаше нужда.

И вмѣсто да продължи пътя си къмъ замъка, тя се отби отъ него и трѣгна по една тѣсна пътека, която извеждаше къмъ стария павилионъ.

Но тамъ я очакваше голѣмо разочарование. Павилионътъ бжше пустъ... Г-ца де Мерсеретъ се питаша какво да прави. Трѣбваше ли да чака? Или да се върне въ замъка? Ней-после тя се реши да я почака. Навѣрно Симона скоро щѣше да дойде. Защото не би могла да не направи всѣкидневната си разходка до павилиона, което тя наричаше „поклонението“, и когато обичаше, понеже той бжше чувалъ и още дълго време ше чува признанията на хората. И днесъ щѣше да направи сжщото.

Мария бжше сигурна въ това.

И така тя остана да я чака, заслушана въ нѣжния шепотъ на шуритъ и вселото чуруликание на славетитъ. Унесена въ мечти, тя не бжше чула приближаванитъ се стъпки; едва когато нѣкой се изправи до нея, та помисли, че това е Симона, но когато подигна очи видъ Поль де Вернетъ.

Когато видъ младото момиче, той като, че ли не бжше я търсилъ до толкова се измениде, че поиска да се отдалечи; което апрочемъ трая само единъ минъ.

Той я поздравя, обаче не влѣзе въ павилонъ.

— Сама ли сте, госпожице? — полита той.

Но ижде е госпожица де Версакъ? Мария не отговори на въпроса му.

— Но и вие, господине, сте изоставили брате ми? — забеляза тя.

— Казахте точната дума, — добази Поль де Вернетъ, като се засмъ. — Робертъ никакъ не е доволенъ отъ колѣта си...

— О, — прижиса го Мария, като сжщо се

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3748-1940 г.

Обявявамъ на интересующитъ се, че на съответното число на другия месецъ отъ датата на публикувана настоящето въ мѣстнитъ вестници „Варненска поща“ и „Черно море“, като отъ 15 денъ следъ публикуванетоъ започва продажбата и ше върши на онова число отъ следващия месецъ, което съответствува на датата на публикуванетоъ до 17 часа съответстване на правонаддаване 5 на сто въ 24 часа за следващия недвижимъ имотъ принадлежащъ на наследнитъ на Иванъ Филиповъ, а именно: Пинца Из. Филипова, Александъръ Из. Филиповъ, Коста Из. Филиповъ, Пета Страширирова отъ гр. Варна; лозе хавра, а сега нива съ юго-източно изложение — пѣсчливо глинеста почва — черноземъ отъ 5 декара и 2 ара, находяще се въ землището на гр. Варна, мѣстността „Ваяларъ“, при сѣседи: Алексисъ Николовъ, Панѣйотъ г. Георгиевъ, отъ две страни Елена д-ръ Флорева и пѣтъ.

Първоначалната оценка на имота е 11,000 лева (единадесетъ хиляди) Залогъ 10 на сто за правонаддаване. Имота е собственостъ на казанитъ по-горе наследници. Продажбата ше се извърши по правилата изложени въ чл. 807—823 отъ закона за гражданското сждопроизводство.

Желующитъ да купятъ имота да се явятъ въ канцеларията ми, общината стая № 8, всѣки присъжествуващъ денъ и часъ за да погледатъ книгата и да наддаватъ гр. Варна, 24 III, 1941 год.

1—1—3463 Дѣловодителъ: Стп. Костовъ

